

30-12-2019

උදෑසන මුරලි

මිම ශාන්ති

බාජදාදා

මඩුබන්

සාරය: සුමිහිරි දරුවනි, සෑම දෙයක්ම රැඳී පවතිනුයේ සිහි කිරීම මතය. ඔබට සුමිහිරි විය හැක්කේ මේ සිහිකිරීම මගින් පමණයි. නමුත්, ඔබට මායා සමඟ යුද්ධ කිරීමට සිදුවන්නේත් මේ සිහිකිරීම තුළම පමණයි.

ප්‍රශ්නය: දරුවන් වන ඔබ පමණක් දන්නා මේ දැනුමෙහි ඉතා ගැඹුරින් ආවර්ජනයට ලක්කළ යුතු කරුණ කුමක්ද ?

පිළිතුර: ඔබ දන්නවා නාටකය තුළ කාගේ හරි වර්ත කොටසක් දෙවරක් රහදැක්විය නොහැක. මුළු ලෝකයෙහිම සෑම කෙනෙකුගේම වර්ත කොටස තවත් කෙනෙකුගේ වර්ත කොටසින් සම්පූර්ණයෙන්ම වෙනස්. ස්වර්ණමය යුගයේ සිට දැන් වන තෙක් දිනවරියාව ගත වූයේ කෙසේදැයි සිතා බලන්න. සෑම ජීවයකම පටිගත කෙරුණු වසර 5000ක දිනවරියාව වෙනසකට ලක්කළ නොහැක. වෙන කිසිවෙකුට නොව නමුත් දරුවන් වන ඔබ තුළ මේ සුළු කරුණ තිබිය හැකියි.

මිම ශාන්ති. ආධ්‍යාත්මික පියා ආධ්‍යාත්මික දරුවන් වන ඔබෙන් අහනවා සුමිහිරිතම දරුවනි, ඔබට තම අනාගත දිව්‍යමය මුහුණ සහ දිව්‍යමය ඇඳුම දැකිය හැකිද ? මේ ඉතා මංගල්‍ය වූ සංගම යුගයයි. තමන් මොහුගේ නව ලොව ස්වර්ණමය යුගයේ පරම්පරාවට යන බව ඔබට හැඟෙනවාද ? සතුටු දේශය යනු මෙයයි. ඔබ දැන් ඒ ප්‍රදේශයේ ඉතා දිව්‍යමය වූ මනුෂ්‍ය කොට්ටාශය බවට පත්වෙනවා. මෙතැන හිඳ සිටීමේදී මෙවන් සිතිවිලි තමන්ට ඇති විය යුතුයි. ශිෂ්‍යයින් ඉගෙන ගැනීමේදී නිරන්තරයෙන්ම ඔවුන්ගේ බුද්ධිය තම අනාගත තත්ත්වය කෙරෙහි එල්ල වෙනවා. ඒ වගේම ඔබ මෙහි හිඳ සිටීමේදී, තමන් විශ්ණු පරම්පරාවට යන බව අවබෝධයට ගත යුතුයි. තම බුද්ධිය දැන් අලෝකික බවට පත්වෙනවා. අනෙක් මනුෂ්‍යයින් තම බුද්ධිය මෙවන් දේවල් වෙත හරවන්නේ නැහැ. මෙය සාමාන්‍ය සත්සන් පන්තියක් නොවෙයි. මෙතැන හිඳ සිටීමේදී තමන් හිඳගෙන ඉන්නේ ශිවා ලෙස හඳුන්වන සත්‍ය පියාගේ ආශ්‍රයෙහි බව ඔබ දන්නවා. ශිව බාබා තමයි නිර්මාපකයා. ඉතින්, නිර්මාණයේ මුල, මැද සහ අග ඔහු දන්නවා. මේ දැනුම අපට දෙන්නේ ඔහු පමණයි. ඔහු අපට හෙට දිනයේ කතාන්දරය කියන්නා සේ එය ලබාදෙනවා. මෙතැන හිඳ සිටින අතර තුර ඔබ දන්නවා තමන් මෙහි පැමිණියේ පුණර්ජීවනය වීම, එසේත් නැතහොත් තම වර්තමාන ශරීරය දිව්‍යමය ශරීරයක් බවට මාරු කිරීමට බව. මේ ජීවය කියනවා මේ මගේ පැරණි, සම්පූර්ණයෙන්ම අපිරිසිදු (තමෝප්‍රධාන්) ශරීරයයි. මේ වගේ තත්ත්වයකට මම එය පරිවර්ථනය කරනවා. අපේ අරමුණ සහ ඉලක්කය ඉතාමත් පහසුයි. ඉගෙන ගන්නා ශිෂ්‍යයින් වන ඔබ මේ ගුරුවරයාට වඩා අනිවාර්යෙන්ම දක්ෂ විය යුතුයි. හොඳ ක්‍රියා කරන්නේ කෙසේද කියා ඔහු ඔබට උගන්වනවා. තමන් දැන් දෙවියන්, උසස්ම උසස් කෙනා හමු වූ බව තේරුම්ගෙන සිටිනවා. ඉතින්, ඔහු අනිවාර්යෙන්ම ඔබට දේවත්වයට පත්කළ හැකියි. ඉගෙනීම නව ලෝකය උදෙසායි. කිසිකෙනෙකු නව ලෝකය ගැන දන්නේ නැහැ. නව ලෝකයේ පාලකයන් වන්නේ ලක්ෂ්මී හා නාරායනුයි. දේවතාවන්ද අනුපිළිවෙලකින් විය හැකියි. හැම කෙනෙකුටම එක හා සමාන විය නොහැකියි. මන්ද, මෙය රාජධානියක්. එවන් සිතිවිලි නිරන්තරයෙන්ම ඔබ තුළ තිබිය යුතුයි. අපිරිසිදු බවින් පිරිසිදු බවට පරිවර්ථනය වීම උදෙසා ජීවයන් වන ඔබ දැන් පාරිශුද්ධ පියාව සිහිකරනවා. ජීවයන් වන ඔබ තම සුමිහිරි පියාව සිහිකරනවා. බාබාම කියනවා මා සිහි කිරීමෙන් ඔබ සම්පූර්ණයෙන්ම අළුත් මෙන්ම පිරිසිදු (සතෝප්‍රධාන්) වෙනවා. හැමදේම තීරණය වෙන්නේ සිහිකිරීම නමැති වන්දනා ගමන මතයි. තමන් කොපමණ කාලයක් ඔහුව සිහිකරනවාදැයි අනිවාර්යෙන්ම බාබා ඔබෙන් අහනවා. මේ සිහි කිරීම නමැති වන්දනා ගමනෙහිදී තමයි ඔබ මායා සමඟ යුද්ධ කරන්නේ. මෙම යුද්ධය කුමක්ද කියා ඔබ අවබෝධ කර ගන්න. මෙය වන්දනා ගමනක් නොවෙයි, එය බොහෝ සෙයින් යුද්ධයක් වගෙයි. මේ සම්බන්ධව තමන් ඉතාමත් සැලකිලිමත් විය යුතුයි. දැනුම තුළ මායා නමැති කුණාටු ගැන ප්‍රශ්නයක් නැහැ. දරුවන් වන ඔබ කියනවා මා සිහිපත් කරන්න උත්සාහ කළා නමුත් කුණාටුවෙන් මායා මාව පහළට තල්ලු කර දැමීමා. නොමිබර එකේ කුණාටුව ශරීර අවධානයයි. පසුව, රාගය, තරඟව, ලෝභකම සහ බැඳීම නමැති කුණාටු ඇති වෙනවා. දරුවන් වන ඔබ කියනවා බාබා, සිහිකිරීමේ සිටීමට මා දැඩිව උත්සාහ කළා. ඉතින් බාබා එන්නේ නැහැ. නමුත් ඒ හේතුව නිසාම කුණාටු පැමිණෙනවා. අද තරඟව විය හැකියි සහ හෙට ලෝභකම නම් කුණාටුව විය හැකියි. බාබා අද මගේ තත්ත්වය ඉතාමත් හොඳයි. දවස පුරාවටම මම කිසිම කුණාටුවකට මුහුණ දුන්නේ නැහැ. මා ඉතා

විශාල සතුටක් විඳිනවා. මා දැඩි සෙනෙහසකින් බාබා සිහි කරනවා. මට සෙනෙහසේ කඳුලු පවා ගලා එනවා. බාබා පිළිබඳ සිහිය පිහිටුවා ගැනීමෙන් තමන් ඉතාමත් සුමිහිරි වෙනවා. මායාගෙන් පරාජයට පත්වීමෙන් තමන් යන්නේ කොහොටද කියා ඔබ අවබෝධකර ගත යුතුයි. කාටවත් මෙය අවබෝධ කර ගැනීම අපහසුයි. මිනිස්සු වසර සිය දහස් ගණනක් හෝ කාලයේ ආරම්භයේ සිටම එය නොනවත්වා පැවති බව ඔවුන් කියනවා. ඔබ කියන්නේ අප නැවත වතාවක් මනුෂ්‍ය තත්ත්වයේ සිට දේවතා තත්ත්වයට පත්වුණා. බාබා පමණයි පැමිණ මේ දැනුම දෙන්නේ. ප්‍රතිරූපයකින් තොර, අසභාය පියාට පමණයි මේ අසභාය දැනුම දිය හැක්කේ. අශාරීරික කෙනා තමයි ප්‍රතිරූපයකින් තොර කෙනා වෙන්නේ. අශාරීරික කෙනා මේ දැනුම දෙන්නේ කොහොමද ? තමන් මේ ශරීරයට ඇතුළු වූයේ කෙසේදැයි බාබා පැහැදිලි කරනවා. ඒ සිද්ධිය අරභයා මිනිස්සු නොසන්සුන්තාවයකට පත්ව අභනවා 'ඔහු නිතරම මේ ශරීරයට එනවාද ?' නාටකය තුළ මේ ශරීරය උපකාරකයෙක් බවට පත්කළා. එතැන ඉතා කුඩා හෝ වෙනසක් තිබිය නොහැකියි. ඔබ පමණයි මේවා අවබෝධ කර ගන්නේ. පසුව ඔබ ඒවා අනෙක් අයට පහදා දෙනවා. ජීවයන් තමයි ඉගෙනුම ලබන්නේ. ඉගෙන ගන්නේ උගන්වන්නේත් ජීවයන්. ජීවයන් ඉතාමත් වටිනවා. ජීවයන් සදාකාලිකයි එහෙත් ශරීරයන් මරණයට පත්වෙනවා. උත්තරීතර පියාගෙන් ජීවයන් වන අප මේ නිර්මාපකයා පිළිබඳව සහ අපේ උපත් 84හි නිර්මාණයේ මූල, මැද සහ අග පිළිබඳ දැනුම ලබනවා. දැනුම දෙන්නේ කාටද ? ජීවයන් වන අපටයි. දැනුමෙන් පිරි පියාගෙන් ජීවයන් වන ඔබ දැන් අශාරීරික ලෝකය හා සුක්ෂ්ම ලෝකය තේරුම් ගත යුතුයි. තමන් ජීවයක් ලෙස අවධාණය කර ගැනීම සම්බන්ධව මනුෂ්‍යයන් කිසිවක් දන්නේ නැහැ. ඔවුන් තමන් ශරීර ලෙස අවධාරණය කර ගැනීම නිසා උඩු යටිකුරු වෙනවා. එය සිහිකරවන්නේ ජීවයක් සත්‍යයි, සජීවී ක්‍රියාකාරීත්වයකි සහ ප්‍රීතියේ ප්‍රතිමූර්තියක් බවයි. උසස්ම ප්‍රශංසාව උත්තරීතර පියායි. එකම පියා ගැන බොහෝ ප්‍රශංසා තිබෙනවා. ඔහු තමයි දුක නැති කරන්නා සහ සතුට බෙදාහරින්නා. මදුරුවන් ආදිය, දුක නැතිකර සතුට බෙදන්නා, දැනුම් සාගරයක් කියමින් ප්‍රශංසාවට ලක්කරන්න බැහැ. නැහැ, මේ ප්‍රශංසාවන් අයත් වන්නේ පියාට. දරුවන් වන ඔබත් දුක නැතිකර සතුට බෙදාහරින්නත්. ඉස්සර දරුවන් වන ඔබට දැනුම තිබුණේ නැහැ. එය හරියට ඔබට ළදරු බුද්ධියක් තිබුණා වගෙයි. කුඩා දරුවන්ට කිසිම දැනුමක් හෝ කිසිම සැකයක් නැහැ. එමනිසා, ඔවුන් පිරිසිදු හෙයින්, එවන් අය උසස් ජීවයන් වගෙයි. දරුවා කුඩා වන තරමට දරුවා වැඩියෙන් නොමිබර එකේ මලක් වගෙයි. එය හරියට ඔහු තම සම්පූර්ණයෙන් කර්මාටීට් වූ අවධියේ සිටින්නා සේයි. ළදරුවෙක් ක්‍රියා ගැන, පාපකාරී ක්‍රියා සහ සාමාන්‍ය ක්‍රියා මොනවාදැයි නොදන්නා නිසා ඔහු මලක් වගෙයි. එකම එක පියා හැම කෙනෙකුම ආකර්ශණය කරගන්නා සේ ඔහුද හැම කෙනෙකුම ආකර්ශණය කර ගන්නවා. හැම කෙනෙකුම ආකර්ශණය කර ගැනීමට හා ඔවුන්ව සුවඳවත් මල් කරවීමට බාබා පැමිණියා. සමහරු තවමත් කටු ලෙසම සිටිනවා. පාපයන් පහේ ග්‍රහණයට යටත්ව සිටින්නන් තමයි කටු ලෙස හැඳින් වෙනුයේ. නොමිබර එකේ කටුව තමයි ශරීර අවධානය. මේ කටුවෙන් තමයි අනෙක් සියලු කටු උපත ලබන්නේ. කටු කැලයක් බොහෝ වේදනා දෙනවා. කැලයක විවිධාකාර කටු තිබෙනවා. මේ නිසයි මේ ලෝකයට දුක් ලෝකය කියන්නේ. නව ලෝකයේ කටු නැහැ. එනිසයි ඒ ලෝකය සතුටු දේශය නම් වනුයේ. ශිව බාබා මල් වත්තක් නිර්මාණය කරනවා සහ රාවන් එය කටු කැලයක් බවට පරිවර්ථනය කරනවා. කටු ගසක රාවන් පුළුස්සනවා. එහෙත් පියාට මල් පුජා කරනවා. බාබා සහ දරුවන් වන ඔබ පමණයි මේවා දන්නේ වෙන කාටවත් ඒවා දැන ගන්න බැහැ. නාටකය තුළ එකම කොටස දෙවරක් රභ දැක්විය නොහැකි බව ඔබ දන්නවා. ලෝකයේ සිටින සෑම කෙනෙකුම රභදක්වන කොටස් අළුත් බව ඔබගේ බුද්ධියෙහි තිබෙනවා. ස්වර්ණමය යුගය සිට දැන් වන තෙක් දවස් වෙනස් වන්නේ කෙසේද, තමන්ගේ මුළු හැදියාවක්ම වෙනස් වන්නේ කෙසේදැයි සිතන්න. ජීවයන් වන ඔබ සෑම කෙනෙක් තුළම තම වසර 5000ක ක්‍රියාකාරීත්වයන් පටිගත වී තිබෙනවා. එය වෙනස් විය නොහැකියි. ජීවයන් වන ඔබ සෑම කෙනෙකු තුළම තමන්ගේ කොටස පටිගත වී තිබෙනවා. මේ සුළු කරුණ පවා අන්‍යයන්ගේ බුද්ධියට ඇතුළු විය නොහැකියි. මේ නාටකයේ අතීතය, වර්තමානය සහ අනාගතය ඔබ දැන් දන්නවා. මෙය පියා සිහිකිරීමට සහ පාරිශුද්ධත්වයට පත්වීමට බාබා විසින් ඔබට උගන්වනු ලබන පාසලක්. අපිරිසිදු බවින් පිරිසිදු බවට පත්වීමට ඉගැන්වීම සඳහා බාබා පැමිණි බව ඔබ සිතුවාද ? මේ ඉගෙනීමෙන් තමන් ලෝක පාලකයින් වෙනවා. හක්ති පොත් එකිනෙකට වෙනස්. එය ඉගෙනීමක් යැයි කියන්න බැහැ. දැනුමකින් තොරව එතැන විමුක්තියක් තිබෙන්නේ කෙසේද? තම විමුක්තිය සලසා ගත හැකි දැනුම පියා නොමැතිව ලබන්නේ කොහොමද ? විමුක්තියේ සිටින විට ඔබ හක්ති කරනවාද ? නැහැ එහි ඇත්තේ අසීමිත සතුටක්, ඉතින් හක්ති කරන්නේ මොකටද ? මේ දැනුම ඔබ ලබන්නේ මේ කාලයේදී පමණයි. ජීවයන් වන ඔබ තුළ මේ මුළු දැනුමම තැබුවා. ජීවයක් තමන්ගේම කියා කිසිම ආගමකට අයත් වන්නේ නැහැ. ජීවයක් ශරීරයක් ලැබූ විට ඔහු කියනවා

තමන් අයත් ආගම කුමක්ද කියලා. ජීවයකගේ ආගම විය හැක්කේ කුමක්ද ? පළමුවෙන්ම, සෑම ජීවයක්ම තිතක් වගෙයි. ජීවයක් සාමයේ ප්‍රතිමුර්තියක් සහ වාසය කරනුයේ සාමයේ දේශයේයි. පියාව ලැබීමේ අයිතියක් සෑම දරුවෙකුටම තිබෙන බව බාබා දැන් පැහැදිලි කරනවා. බොහෝ දරුවන්ව වෙනත් ආගම් වලට යොමු කරනවා. ඔවුන්ව ඒවායින් එළියට ගෙන ඔවුන්ගේ මූලික ආගමට හැරවිය යුතුයි. සේරම පත්‍ර දේවතා ආගමෙන් පිටතට ගොස් අනෙක් ආගම් වලට එක් වී තමන්ගේම ස්ථානයට එළඹෙනවා. ප්‍රථමයෙන්ම පියා පිළිබඳ හැඳින්වීම ලබාදිය යුතුයි. හැම කෙනාම මේ දේවල් සම්බන්ධව නොසන්සුන් වෙලයි සිටින්නේ. තමන්ට දැන් උගන්වන්නේ කවුරුන්ද කියා දරුවන් වන ඔබ වටහා ගත යුතුයි. ක්‍රිස්තා මනුෂ්‍යයෙක්. මොහු හඳුන්වන්නේ දාදා නමින්. ඔබ සියල්ලන්ම සහෝදරයින්. පසුව හැමදේම තම තත්ත්වය මත තීරණය වෙනවා. සහෝදරයෙකුගේ ශරීරය මොන වගේ තිබුණත් සහෝදරියක් සතුව මොනවගේ ශරීරයක් තිබුණද සෑම ජීවයක්ම ඉතා කුඩා තාරකාවක්. කුඩා තාරකාව තුළ මේ මුළු දැනුමම පටිගත වී තිබෙනවා. ශරීරයකින් තොර තාරකාවකට කතා කිරීමට බැහැ. තාරකාවන් වන ඔබ සෑම කෙනෙකුම තම වර්ත කොටස රහ දැක්වීමට බොහෝ ඉන්ද්‍රියන් ලැබුවා. තාරකාවන් වන ඔබේ ලෝකය මේ ලෝකයෙන් සම්පූර්ණයෙන්ම වෙනස්. ජීවයන් මෙහාට පැමිණ ශරීරයක් හදාගන්නවා. ශරීරය ලොකු හෝ කුඩා විය හැකියි. ජීවයන් වන ඔබ තම පියා සිහිකරනවා. ශරීරය තුළ සිටීමේදී මෙය කරනවා. නිවහනේ සිටීමේදී ජීවයන් වන ඔබ පියාව සිහිකරනවාද ? නැහැ. ඔබ එහි සිටින විට තමන් සිටින්නේ කොහේද කියා කිසිවෙක් දන්නේ නැහැ. ජීවයන් සහ උත්තරීතර ජීවය ශරීරයන්ගේ සිටින විට තමයි හමුවීම සිදු විය හැක්කේ. එය සිහිකර වන්නේ ජීවයන් සහ උත්තරීතර ජීවය දීර්ඝ කාලයක් පුරා වෙන්ව සිටීමයි. ඔවුන් කොපමණ කාලයක් වෙන්ව සිටිනවාද ? ඔබට මතකද තමන් කොපමණ කාලයක් වෙන්ව සිටියාද කියලා? සෑම තත්පරයක්ම පසුවෙමින් දැන් අවුරුදු 5000ක් වෙනවා. නැවතත් පළවන අවුරුද්දෙන් පටන් ගන්නවා. මේ ගණනය නිවැරදි එකක්. කවුරි හරි ඔබෙන් ඇසුවොත් මොහු උපත ලැබුවේ කවදාද කියා, ඔහුට නිවැරදිව පිළිතුරු දීමට ඔබට පුළුවන්. ශ්‍රී ක්‍රිස්තා ප්‍රථම උපත ලබනවා. ශිවා උපත් ලබන විට මිනිත්තු හෝ තත්පර ගණනය කිරීමට ඔබට බැහැ. ක්‍රිස්තා වෙනුවෙන් මිනිත්තු තත්පර ගණනය කළ හැකියි. මනුෂ්‍යයින් පැමිණෙන මොහෙතෙහි විවිධත්වයක් තිබිය හැකියි. නමුත් ශිව බාබාගේ ආත්මභාවයෙහි සුළු හෝ විවිධත්වයක් තිබිය නොහැකියි. ඔහු පැමිණෙන විට ඔබට කිව නොහැකියි. ඔහුගේ දර්ශණයක් දුටු විට බාබා පැමිණි බව කියන්න බැහැ. නැහැ, ඔබට බැහැ මෙය ගණනය කරන්න. මිනිත්තු හෝ තත්පර ගණනය කරන්න ඔබට බැහැ. ඔහුගේ ආත්මභාවය භෞතික නැහැ. අසීමිත රාත්‍රියෙහිදී ඔහු පැමිණෙනවා. අනෙක් ආත්මභාවයන් පැමිණෙන මොහොත කියන්න පුළුවන් එක් අවස්ථාවක් ලෙස ගත හැකියි. ජීවයක් තම ශරීරයට ඇතුළුවන මොහොත. ජීවය මුලින්ම ගනු ලබන ඇඳුම කුඩායි. පසුව ඒ ඇඳුම ක්‍රම ක්‍රමයෙන් වැඩෙනවා. ජීවය ශරීරයත් සමඟ ගර්භාශයෙන් පිටතට පැමිණෙනවා. මේවා අවබෝධ කරගෙන පසුව අත්‍යයන්ට පහදා දිය යුතුයි. මනුෂ්‍යයන් බොහෝ දෙනෙක් සිටිනවා සහ ඉන් කිසිවෙක් තවත් කෙනෙකුට සමාන වෙන්නේ නැහැ. විශාල වේදිකාවක් සේ ඔබ මේ අසීමිත ක්‍රීඩාව රහ දක්වන වේදිකාවක් ඉතා විශාලයි. දරුවනි, සාමාන්‍ය මනුෂ්‍යයින් තත්ත්වයෙන් නාරායන් තත්ත්වයට පත්වීමට සහ පියා නිර්මාණය කරන නව ලොවෙහි උසස් තත්ත්වයක් දිනා ගැනීම සඳහා ඔබ මෙහි පැමිණියා. කෙසේවෙතත්, මේ පැරණි ලෝකය විනාශය කරා යනවා. නව ලෝකය මොහු මාර්ගයෙන් නිර්මාණය වන අතර පසුව එය පවත්වා ගැනීමට ඔහු පැමිණිය යුතුයි. ඔහු මෙම ශරීරය අතහැර ගිය පසු අනිවාර්යෙන්ම නව ලෝකය පැවැත්වීමට නැවතත් ඔහු පැමිණෙනවා. ඊට පෙර පැරණි ලෝකය විනාශ විය යුතුයි. මේ පිදුරු ගොඩ පිළිස්සී යා යුතුයි. අවසානයේදී හැම දෙයක්ම විනාශයට ලක් වී භාරතය පමණක් ඉතිරි වෙනවා. භාරතයේ ඉතා සුළු කොටසක් පමණක් ඉතිරි වෙනවා. ඔබ දැන් උත්සාහ දරණවා. ඉතින් විනාශයට පසුව ඔබ කිසිම දඬුවමක් විඳිය යුතු වන්නේ නැහැ. තම පාපයන් විනාශ නොවුනහොත්, දඬුවම් විඳීමට සිදුවන අතර කිසිම තත්ත්වයක් ඔබට හිමිවන්නේ නැහැ. ඔබ යන්නේ කොහේද කියා මිනිසුන් අසන විට බ්‍රහ්මාගේ ශරීරයට පැමිණෙන ශිව බාබා මුණ ගැසීමට තමන් යන බව ඔවුන්ට කියන්න. මේ බ්‍රහ්මා ශිවා නොවෙයි. පියාව දන්නා තරමට ඔහු කෙරෙහි ආදරයක් තිබෙනවා. බාබා කියනවා වෙන කිසිවෙකුට ආදරය කරන්න එපා. හැම කෙනාගෙන්ම තම ආදරය කඩා එකම එක කෙනා වෙත සම්බන්ධ කරන්න. මෙය හරියට ආදරවන්තයින් අතර තිබෙන ආදරයක් වගෙයි. 108 ක් නියම ආදරවන්තියන් වෙනවා. නමුත් ඔවුන්ගෙනුත් අට දෙනෙක් පමණයි නියමම ආදරවන්තියෝ වෙන්නේ. අෂ්ට මාණිකාශ මාලයක් තිබෙනවා. මැණික් නවයක් ලෙස ගැණෙනවා. මැණික් අටයි සහ නව වැන්න බාබා. රිදී යුගය අවසානය වන තෙක් ප්‍රධාන දේවතාවන් අට දෙනෙක් සහ පවුල ලෙසින් 16, 108ක් කුමාරවරුන් සහ කුමරිවරුන් සිටිනවා. බාබා ඔබට තම අල්ලේ තබාගෙන දිව්‍යලෝකය පිළිගන්වනවා. දරුවනි, තමන් ලෝක පාලකයින් වනවා යන කල්මත්භාවය ඔබට

තිබිය යුතුයි. මේ ගණුදෙනුව බාබා සමඟ කළ යුතුයි. මේ ගණුදෙනුව බාබා සමඟ කිරීමට සමත් වන්නේ ව්‍යාපාරිකයින් ඉතාම සුළු කොටසයි. එවන් ව්‍යාපාරිකයින් තවත් නැහැ. ඉතින් දරුවන් වන ඔබ තම පියාගේ, ඉහළ වාසය කරන්නාගේ නිවහනට යාමේ කුල්මත්භාවය තබා ගත යුතුයි. මිනිස්සු ඔහු නොදන්නා නිසා, ඔවුන් කියනවා ඔහු එන්නේ අවසානයේ කියලා. දැන් කලී යුගයෙහි අවසානයයි. ගීතාවෙහි සහ මහා භාරතයෙහි කාලය. ඒ යුදෙව්වන්ම මිසයිල හඳුනවා. කවරවයින්ගේ හා පාණ්ඩවයින් වන ඔබගේත් එකම රාජ්‍යයයි. නිවසේ සිටියදී දරුවන් වන ඔබ ආදායම් උපයනවා. නිවසේ සිටියදී දෙවියන් ඔබ වෙත එනවා. මේ නිසයි බාබා කියන්නේ දරුවනි, තම ආදායම උපයාගන්න. මේ කාලය දියමන්ති සේ වටිනා යුගයක් සේ සැලකෙනවා. බෙලි කටු තරම්වත් නොවටිනා දේ වෙනුවෙන් තම කාලය අපතේ නොහැරිය යුතුයි. ඔබ දැන් මුළු ලෝකයම රාම (දේව) රාජ්‍යයක් කරවනවා. ඔබ ශිව්‍යාගේ බලය ලබනවා. කෙසේවෙතත්, බොහෝ මිනිසුන් මේ දිනවල අකල් මරණයට ලක් වෙනවා. බාබා ඔබේ බුද්ධියේ අගුල් විවෘත කරන අතර මායා බුද්ධියට අගුලුලනවා. මව්වරුන් වන ඔබ දැනුම නමැති පුත්කළස හිමිකර ගන්නවා. අභිංසක හා දුබල ඔබට බලය ලබා දෙන්නේ ඔහුයි. මේ අමෘතය වන් දැනුමයි. ආගමික ග්‍රන්ථයන්ගේ ලියැවුණු දැනුමට අමෘතය යැයි කියන්නේ නැහැ. අව්වා.

සුමිහිරි, ආදරණීය, බොහෝ කලක් නැති වී සිට දැන් හමු වුණ දරුවන්ට ඔබගේ මව, පියා, බාප්දාදා සෙනෙහසින් සිහිපත් කර සුබ උදෑසනක් ප්‍රාර්ථනා කරයි. ආධ්‍යාත්මික පියාගෙන් ආධ්‍යාත්මික දරුවන්ට නමස්කාර.

ධාරණය සඳහා සාරාංශය:

1. එකම එක පියා වෙත ආකර්ෂණය වී සුවදවත් මලක් වන්න. සුමිහිරි පියාව සිහි කිරීමෙන් කටු වන් ශරීර අවධානය ප්‍රචස්සා දමන්න.
2. මේ දියමන්ති වන් වටිනා උපතෙහිදී, අවිනාශී ධනයක් ඉපැයිය යුතුව ඇත. නොවටිනා බෙලි කටු වෙනුවෙන් එය අපතේ නොහරින්න. එකම එක පියාට ආදරය දක්වන්න සහ එකම එක් කෙනාගේ ආශ්‍රයෙහි සිටින්න.

වරදානය: ඔබ සියලු පැරණි ගති ස්වභාව සහ සංස්කාර වල බර අවසන් කර, ආලෝකමත් සහ සැහැල්ලු සුරංගනාවක් වේවා.

ඔබ දැන් පියාට අයත් බැවින්, ඔබගේ සියලු බර පියාට භාර කරන්න. ඔබගේ පැරණි ගති ස්වභාවයේ හෝ සංස්කාර වල බිඳක හෝ බරක් ඉතිරිව තිබෙන්නේ නම්, එය ඔබව ඉහළ සිට පහළට ගෙන එයි. එය ඔබට පියාසර ස්ථිතිය අත්විඳීමට ඉඩ නොදෙයි. එබැවින් බාප්දාදා පවසන්නේ සියල්ල භාර දෙන්න. ඔබ රාවණගේ දේපළ ඔබ සමග තබාගන්නේ නම්, ඔබට දුක අත්වෙයි. සුරංගනාවක් යනු, රාවණගේ දේපළ වල සලකුණක්වත් තබා නොගැනීමයි. සියලුම පැරණි ගිණුම් ප්‍රචස්සා දමන්න, එවිට ඔබ ආලෝකමත් සහ සැහැල්ලු සුරංගනාවක් බව කියයි.

පාඨය: බියක් නොමැතිව සහ ප්‍රබෝදමත්ව සිට, අසීමිත නාටකය නරඹන්න, එවිට ඔබ වංචල නොවෙයි.

***** ඔබ ශාන්ති *****